

IV. ACORTS Y GESTIONS DE LA JUNTA DIRECTIVA.

En la sessió de la Junta Directiva del 18 d' Octubre, s' acordá que totas las peticions de llibres se sometin á la aprobació de la Directiva, á qual efecte s' anotarán en un registre semanal totas las demandas que 's presentarán durant la setmana, pera donar autorisació per extraure los exemplars de la *Biblioteca*.

Haventse sofert una omissió involuntaria en lo darrer BUTLLETÍ, al dar compte de las horas que 's trovava obert lo local del «Centre», advertím á nostres lectors que aquestas son: de 4 de la tarde á 11 de la nit, los días feyners, y de 11 del matí á 1 de la tarde los festius.

Aquest «Centre» acordá en la Junta Directiva del 27 Decembre proposar al ilustrat escriptor y erudit excursionista D. Mariá Aguiló y Fuster soci honorari d' aquesta corporació. A n' aquest objecte s' están recullint firmás pera cumplimentar dit acort.

Aixis mateix va convenirse en la propia Junta proposar la reforma del article 8 del Reglament en aquest sentit:

Los socis residents pagarán dotze pessetas anyals pel sosteniment del «Centre», ab reserva d' establirse un dret d' entrada quant aquell ho crega convenient.

V. DELEGACIONS DEL CENTRE.

INSCRIPCIÓ DEL LLINDAR DE LA SAGRISTÍA DE PRATS DE MOLLÓ
(Vide 'l Butlletí, n.º de Juliol-Septembre, de 1892)

Lo Diccioniari de les Antigüetats Cristianes del abat Martigní nos dona tots los datos necessaris per la cabal interpretació d' aquella inscripció.

Es grega pels characters y per la llengua.

Lo primer signe es lo monograma de *Cristo* en una forma de les mes usades, **Ϟ**

Tant per lo signe com per lo significat es igual á l' altra forma encara mes usada y coneguda, **Ϟ**

Un y altre son una combinació ó enllás de les dues primeres lletres del nom de *Cristo* escrit en grech, XPICTOC,

ó sia un enllás de la X (ji) y de la P (rho, igual á *r*). (Martigní, art. (*Monogrammes de Christ*). (Vide la nota A.)

Lo signe darrer de la inscripció es igual al primer, de manera que la inscripció comensa y acaba ab lo monograma de *Cristo*.

Aixó es tant clar que no admet lo mes petit dupte.

Los characters ó les lletres que hi ha entre mitj d' els dos monogrames son.

- 1.er Un enllás de I y H.
- 2.^{on} Una C.
- 3.er Una O.
- 4.^{rt} Una I posada quasi horisontal demunt de la C y la O.

Posades en rengle fan: IHCOI.

¿Qué volen dir? Martigní nos dona lo nom de *Jesus* ab characters y en llengua grega en aquesta forma: IHCOYC. (Ibid. art. Monogram. sur les vestements)

Comparem la inscripció de Prats de Molló ab lo nom de *Jesus* grech.

Los quatre primers signes d' una y altra son enterament idéntichs.

Lo signe quint es diferent: mes la diferencia es la que hi ha entre la I llatina y la I griega ó Y.

En la de Prats falta lo signe final C.

Vet aquí tota la diferencia. Es tan poca que no dupto en afirmar la identitat del significat; ó sia que 'ls signes ó lletres que hi ha entre 'ls dos monogrames de la inscripció de Prats volen dir *Jesus*.

Lo cambi de la I per la Y es levíssima dificultat, com ho seria negar la identitat de IGLESIA é YGLESIA, per la diferencia d' ortografia.

No es mes grave la supressió de la C final en una inscripció en que 's trova escrit lo nom de *Cristo* ab les soles dues lletres primeres; ahont la I s' ha enlassat ab la H; y ahont tota la paraula *Jesus* presenta la forma d' una abreviació.

En suma, la inscripció de Prats de Molló es grega tant pels characters com per la llengua.

Significa CRISTO JESUS CRISTO.

La repetició del monograma de CRISTO es, á mon parer, qüestió d' estética visual; es qüestió de simetria; per haverse estimat lo dit monograma com un ornament.

Tots havem vist centenars de vegades en llindars de portales y de finestres tant de cases particulars, com d' iglesies y cases del comú lo nom de *Jesus* ó de *Jesucrist* gravat en forma de monograma, ó mellor diria de poligrama ja

que molt sovint algunes lletres com la I y la S no están enllassades ab lo grupo central.

Donchs la inscripció de Prats de Molló no es sinó un exemplar que no 's distingeix de 'ls altres mes que per sa forma y antigüetat: es lo poligrama de JESUCRIST.

JOAN SEGURA, Pbre.

Sta. Coloma de Queralt, 12 Desembre de 1892.

Nota A.—Desde 'l sigle tercer la forma clàssica del *sigma* grech equivalent á la nostra S, se cambiá en C. (Martigni, art. *Inscriptions*).

CONSUECUT Y TRADICIÓ DEL VOT DEL PÍ EN LA VILA
SENYORIAL DE CENTELLAS

De nostre actiu delegat en dita població En Joseph Barnils Margarit, extractem algunas notas sobre la propia festa. Escau sempre en 30 Desembre vigilia de Santa Coloma, habentse celebrat aquest any, ab gran esplendor; lo jovent que forma l'acompanyament de bon matí al toch de *maitines* de peu dret á la plassa saludá al nou dia entjgant varias descárregas de trabuchs y pedrenyals (armas que 's conservan encare per las salvas d'aquesta diada) fins que surtí la missa matinal, á les hores tot es quietut y al ser acabada altre salva com la primera. Los minyons de la conxorxa després d'haber esmorsat sen van á un bosch ó prat vehí, 'hont l'atministrador de las festas de la Santa, cuida de recullir un pí ufanós y bonich que son propietari dona en almoyna aquell any pera la festa que relatem. Arrancat lo pí, se coloca en una carreta tirada per un parell de bous y la comitiva ab la major expansió retorna á la vila, fent alegre entrada y portant nombrosa cúa de donas y baylets. Lo Pí queda al cap del carrer y los minyons van ab l'orquesta que tenen llogada á dalt lo campaná 'hont s'arma un desori entre los repichs de gran festa, lo romper de l'orquesta y lo tiroteig que no para may, pues un dels que han gastat mes pólvora es lo que s'em-